

33

GODZINY ŚWIĘTE

Tytuł

33 Godziny Święte

Autorzy

ks. Walerian Swoboda SCJ, ks. Filip Badurski,
s. Joanna Franciszka Węgrzyn OVM, s. Maria Bernadeta Wysocka OVM,
Natalia Gorczowska, Elżbieta Jodzińska

Redakcja i korekta

Natalia Gorczowska

Skład i łamanie

Elżbieta Jodzińska

Projekt okładki

Elżbieta Jodzińska

ISBN: 978-83-86733-22-4

Imprimatur

Kuria Metropolitalna w Krakowie

Nr 232/2021

Wikariusz Generalny – bp Janusz Mastalski

Wicekanclerz – ks. Kazimierz Moskała

© Copyright by Wydawnictwo Arcybractwa

Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa

31-142 Kraków, ul. Krowoderska 16

tel. 12 631-86-20

www.strazjezusa.pl

e-mail: wydawnictwo@strazhonorowa.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone

OD WYDAWCY

Godzina Święta jest jednym z nabożeństw praktykowanych przez osoby, które szczególnie czczą i kochają Najświętsze Serce Pana Jezusa. Poprzez rozważanie męki Zbawiciela w Ogrodzie Getsemani można kontemplować Jego niepojętą miłość – to ona bowiem kazała Mu przyjąć kielich męki, wziąć na barki ciężar ludzkich grzechów i umrzeć za nas na krzyżu. Uczestniczenie w modlitwie udręczonego w Ogrójcu Chrystusa pozwala zrozumieć, jak istotny jest wynagradzający aspekt kultu Bożego Serca, trwanie przy Zbawicielu w chwili, gdy ci, których prosił On o wspólne czuwanie, opuścili Go i zasnęli.

Na prośbę Pana Jezusa z Ewangelii: „Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie” (Mt 26,41) odpowiada coraz więcej wiernych – czcicieli Bożego Serca, a w szczególności osób należących do Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa, gdyż odprawiana w czwartek przed pierwszym piątkiem miesiąca *Godzina Święta* jest jednym z podstawowych obowiązków członków wspólnoty. Praktyka ta stanowi dla nich niejako przedłużenie codziennej Godziny Obecności przy Sercu Jezusa, podczas której nie porzucając swych codziennych zajęć i obowiązków, poświęcają każdą czynność jako zadośćuczynienie za oziębłość, niewierność i grzechy raniące Boże Serce. Sześćdziesięciminutowa

medytacja w ramach *Godziny Świętej* pozwala przygotować się na pierwszopiątkowe rozważanie męki Zbawiciela na krzyżu i Jego niepojętej miłości, objawionej nam w ustanowieniu sakramentu Eucharystii, a dzięki temu głębiej przeżyć Mszę św. wynagradzającą Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Nic zatem dziwnego, że pojawiła się potrzeba, by powstała publikacja zawierająca przykładowe rozważania *Godziny Świętej*, dzięki którym zarówno osoby indywidualne, jak i wspólnoty będą mogły jeszcze bardziej zgłębić to nabożeństwo i przygotować się do jego odprawiania. Niniejsza książka jest odpowiedzią na to zapotrzebowanie. Publikację otwiera krótkie wprowadzenie objaśniające istotę *Godziny Świętej*, jej genezę, sposób odprawiania i stanowisko Kościoła wobec tej praktyki. Wstęp sporządzony został przez ks. Waleriana Swobodę SCJ – Dyrektora Krajowego Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa w Polsce w latach 2009–2017. Wiele z zawartych w publikacji rozważań sporządził właśnie ten niezwykle zasłużony krzewiciel nabożeństwa do Bożego Serca. Były one odprawiane w ubiegłych latach w kościele pw. św. Franciszka Salezego przy klasztorze Zakonu Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Krakowie.

Zarówno *Godziny Święte* spisane przez ks. Waleriana Swobodę SCJ, jak i te opracowane przez pozostałych autorów – pracowników i współpracowników Redakcji Wydawnictwa Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa – prezentują różnorodne schematy odprawiania nabożeństwa oraz odmienne podejście do poruszanej tematyki. Trzydzieści trzy rozważania przyporządkowane zostały do czterech kategorii. Pierwszy rozdział pt. *Wpatrzeni w Chrystusa* zawiera teksty

1

GODZINA MĘKI GODZINĄ MIŁOŚCI

WPROWADZENIE

Wtedy przyszedł Jezus z nimi do ogrodu, zwanego Getsemani, i rzekł do uczniów: «Usiądźcie tu, Ja tymczasem odejdę tam i będę się modlił». Wziąwszy z sobą Piotra i dwóch synów Zebedeusza, począł się smucić i odczuwać trwogę. Wtedy rzekł do nich: «Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną». I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: «Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty». Potem przyszedł do uczniów i zastał ich śpiących. Rzekł więc do Piotra: «Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe». Powtórnie odszedł i tak się modlił: «Ojcze mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich, i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja». Potem przyszedł i znów zastał ich śpiących, bo oczy ich były senne. Zostawiwszy ich, odszedł znowu i modlił się po raz trzeci, powtarzając te same słowa. Potem wrócił do uczniów i rzekł do nich: «Śpicie jeszcze i odpoczywacie?

A oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy! Oto blisko jest mój zdrajca» (Mt 26,36–46).

Za pomocą łaski Bożej przystępujemy do rozważania męki w Ogrójcu Pana naszego Jezusa Chrystusa. Ofiarować ją będziemy Ojcu niebieskiemu na cześć i chwałę Jego Boskiego majestatu, pokornie Mu dziękując za wielką i niepojętą miłość ku rodzajowi ludzkiemu, iż raczył zesłać Syna swego, aby za nas wycierpiał okrutne męki i śmierć podjął krzyżową. To trwanie na modlitwie ofiarujemy również ku czci Najświętszej Maryi Panny, Matki Bolesnej, oraz ku uczczeniu świętych Pańskich, którzy wyróżniali się nabożeństwem ku męce Chrystusowej.

Będziemy rozważali, co Pan Jezus wycierpiał w Ogrójcu. Te zniewagi i zelżywości temuż Panu za nas bolejącemu ofiarujemy za Kościół Święty katolicki, za najwyższego Pasterza z całym duchowieństwem, za Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa na całym świecie, nadto za nieprzyjaciół krzyża Chrystusowego i wszystkich niewiernych, aby im Pan Bóg dał łaskę nawrócenia i opamiętania.

(na podst. *Gorzkie żale*, cz. I, *Intencja*)

Hymn z Gorzkich żalów

Żal duszę ściska, serce boleść czuje, * Gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje; * Klęczy w Ogrojcu, gdy krwawy pot leje, * Me serce mdleje.

Pana świętości uczeń zły całuje, * Żołnierz okrutny powrózmi krępuje, * Jezus tym więzom dla nas się poddaje, * Na śmierć wydaje.

Bije, popycha tłum niepokromiony, * Nielitościwie z tej i z owej strony, * Za włosy targa; znosi w cierpliwości, * Król z wysokości.

Zsinałe przedtem krwią zachodzą usta, * Gdy zbrojną żołnierz rękawicą chlusta; * Wnet się zmieniło w płaczliwe wzdychanie, * Serca kochanie.

Oby się serce we zły rozplywało, * Że Cię, mój Jezu, sprośnie obrażało! * Żal mi, ach, żal mi ciężkich moich złości, * Dla Twojej miłości.

CZĘŚĆ I

Rozważanie

I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się (Mt 26,39).

Nadeszła godzina, w której – zgodnie ze słowami proroka Izajasza – Ojciec niebieski obarcza wszystkimi naszymi grzechami swojego Syna, a Jezus oddaje się dobrowolnie za ludzi. Aby nas ratować, Ojciec pozwala na sąd nad Jednorodzonem, na który to myśmy zasłużyli. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał”, pisał św. Jan, Izajasz zaś powiedział: „za grzechy mego ludu został zbity na śmierć”. Bóg godzi się, by Jezus złożył ofiarę w słabości całej swej ludzkiej natury, i wydaje Go z ciałem i duszą przerażającym postaciom zdeprawowanego świata i gorzkim cierpieniem: „Spodobało się Panu zmiążyć Go cierpieniem”. Co więcej, równocześnie oddala się od Niego, zostawia Syna samemu sobie: „W przystępie gniewu ukryłem przed Tobą na krótko swe oblicze ” – jak to określił Izajasz.

Jezus klęka, skłania twarz ku ziemi i składa siebie jako ofiarę zadośćuczynienia za grzechy świata. Niewinny Baranek

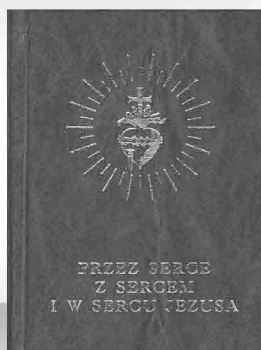
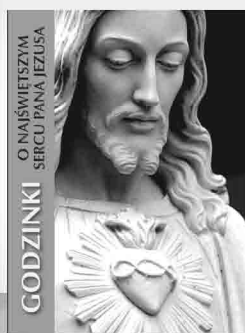
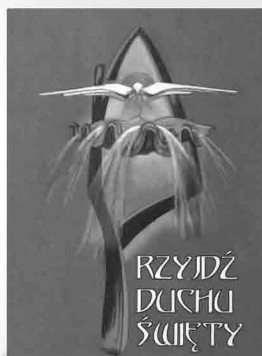
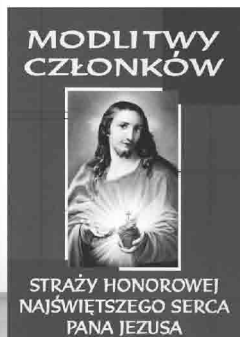
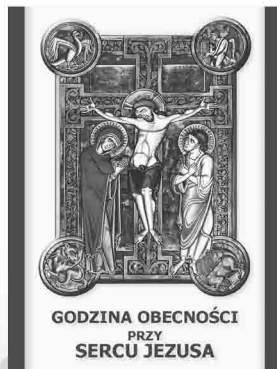
Boży przyjmuje dobrowolnie nasze grzechy i wyraża zgodę na niewyobrażalny czyn ekspiacji. Przez Jego umysł przewija się nieskończony ciąg przestępstw całej ludzkości, od upadku Adama aż po ostatnie złorzeczenie w dniu sądu. Czuje się obciążony każdą winą człowieka, jego bezbożnością, bluźnierstwem, odstępstwem od Boga, nieczystością, niesprawiedliwością, zawiścią, nienawiścią, mordem... Wszystko to dotyka Go i pogrąża w morzu zbrodni. On, Bóg-Człowiek, zostaje obciążony grzechami jako przedstawiciel ludzkości; On, Bóg Najświętszy, przed którym aniołowie zakrywają oblicze! Jakże w tej sytuacji musi drzeć Jego dusza, wzdrygać się przed brudem i zepsuciem, którym Go obciążają. Ostateczna rozprawa ze śmiercią wstrząsa Nim i wyciska pot przerażenia.

Opuszczony przez Ojca – ale równocześnie wciąż „umiłowany Syn”; opuszczony przez Boga – a jednak „Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego”. Zaprawdę, jak pisał psalmista: „Ja zaś jestem robak, a nie człowiek”. Czyż ciężar opuszczenia nie powinien Go zmiażdżyć, a cierpienie załamać Jego Serce? To cud, że dusza Chrystusa nie odłączyła się od ciała! A to dopiero pierwszy krok na drodze cierpienia – przyjęcie na siebie grzechów, które Mu Bóg przypisuje: „On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu”.

Po tej pełnej udręki godzinie Pan podnosi się i idzie do uczniów, ale zastaje ich śpiących. Smutna rzeczywistość. Zbawiciel, pełen smutku i trwogi, odmieniony, chwiejący się na nogach, szuka przyjaciela, któremu mógłby opowiedzieć o swoim bólu; poszukuje współczującego serca. Spodziewa się znaleźć oparcie w tych, których przed kilkoma godzinami zapewnił: „Już was nie nazywam sługami, [...] ale nazwałem was przyjaciółmi”.

PROPOZYCJE MODLITEWNIKÓW

WYDAWNICTWA ARCYBRACTWA STRAŻY HONOROWEJ
NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

„Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie”.

(Mt 26,41)

Odprowadzana w czwartek przed pierwszym piątkiem miesiąca *Godzina Święta* jest nabożeństwem praktykowanym przez osoby, które szczególnie czczą i kochają Najświętsze Serce Pana Jezusa. Poprzez rozważanie męki Zbawiciela w Ogrodzie Getsemani można kontemplować Jego niepojętą miłość – to ona bowiem kazała Mu przyjąć kielich męki, wziąć na barki ciężar ludzkich grzechów i umrzeć za nas na krzyżu. Każda spośród 33 zamieszczonych w książce *Godzin Świętych* pozwala przygotować się do głębszego przeżycia pierwszopiątkowej Mszy św. wynagradzającej Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

„Modlitwa w Ogrodzie Oliwnym wciąż trwa. Wobec każdej próby człowieka, wobec każdej próby Kościoła trzeba nam wracać do Ogrójca, podejmować uczestnictwo w modlitwie samego Chrystusa”.

(kard. Karol Wojtyła, Watykan 1976 r.)

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

